

Od redakcji

Od ponad 20 lat problem przemocy wobec dzieci jest obecny w dyskursie publicznym. Wiemy o nim coraz więcej. Statystyki dotyczące procedury Niebieskie Karty, czyli interwencji w sytuacjach przemocy domowej, informują, jak często ofiarami są małoletni. Wyniki retrospektywnych badań dorosłych Polaków pokazują, jak wielu z nich deklaruje, iż w dzieciństwie doświadczyło krzywdzenia. Znamy też wyniki sondaży badających opinie i doświadczenia rodziców, dotyczące dyscyplinowania własnych dzieci. To również źródło wiedzy o przemocy wobec najmłodszych. Zbliżamy się do odpowiedzi na pytanie, ile dzieci w Polsce jest krzywdzonych, ale diagnoza problemu ciągle jest niesatysfakcjonująca. Co oczywiste, pełnej odpowiedzi na tak postawione pytanie nie poznamy nigdy. Dynamika życia społecznego, drażliwość problemu, ograniczone możliwości badań socjologicznych sprawiają, iż szacowanie skali zjawiska krzywdzenia dzieci musi być procesem ciągłym, a jego wynik znać będziemy zawsze w przybliżeniu.

Gromadzenie i analiza danych statystycznych oraz prowadzenie badań na ten temat jest jednak potrzebne z wielu powodów. Wiedza o problemie krzywdzenia dzieci jest podstawą planowania polityki społecznej, której celem jest przeciwdziałanie przemocy. Musimy wiedzieć, jak poważny jest to problem i czy wprowadzane rozwiązania profilaktyczne i pomocowe są skuteczne. Diagnoza skali problemu przemocy wobec dzieci powinna więc być prowadzona systematycznie, by śledzić i interpretować trendy, a także oceniać, czy zmieniamy się jako społeczeństwo.

Ogólnopolska diagnoza problemu przemocy wobec dzieci, której wyniki prezentujemy w tym numerze kwartalnika, to pierwsze polskie badanie przemocy wobec dzieci i młodzieży przeprowadzone na reprezentatywnej próbie nastolatków w wieku od 11 do 17 lat. Badanie zostało przeprowadzone na ogólnopolskiej próbie (N=1005) dzieci i młodzieży w październiku i listopadzie 2012 r. Pytania dotyczyły 22 form wykorzystywania i przemocy, zarówno ze strony rówieśników, jak i dorosłych.

W kolejnych artykułach autorzy badania prezentują szczegółowo metodologię, na której bazowała *Diagnoza* oraz obraz różnych form krzywdzenia dzieci wylaniający się z wyników badania. Przemoc domowa, rówieśnicza, wykorzystywanie seksualne, konwencjonalne przestępstwa oraz bierna wiktyimizacja, czyli uczestniczenie w roli świadka w różnych zdarzeniach przemocowych zostały przedstawione na tle dotychczasowych ustaleń badawczych dotyczących problemu w Polsce.

Inspiracją dla konstrukcji narzędzia badawczego był Kwestionariusz Wiktyimizacji Młodzieży – JVQ (The Juvenile Victimization Questionnaire). Podobne badania zostały przeprowadzone w Stanach Zjednoczonych przez Crimes Against Children Research Center oraz w Wielkiej Brytanii przez National Society for the Prevention of Cruelty to Children (NSPCC). Odniesień wyników *Diagnozy* do wyników badań korzystających z tej samej metodologii jest dużym walorem prezentowanych opracowań.

Fundacja Dzieci Niczyje planuje cykliczne powtarzanie *Ogólnopolskiej diagnozy problemu przemocy wobec dzieci*.

Dziękujemy firmie Millward Brown za realizację badań. Serdeczne podziękowania adresujemy również do wszystkich recenzentów artykułów publikowanych w kwartalniku.

Redaktor naczelna

